

België-Belgique
P.B.
8400 Oostende 1
3/8205

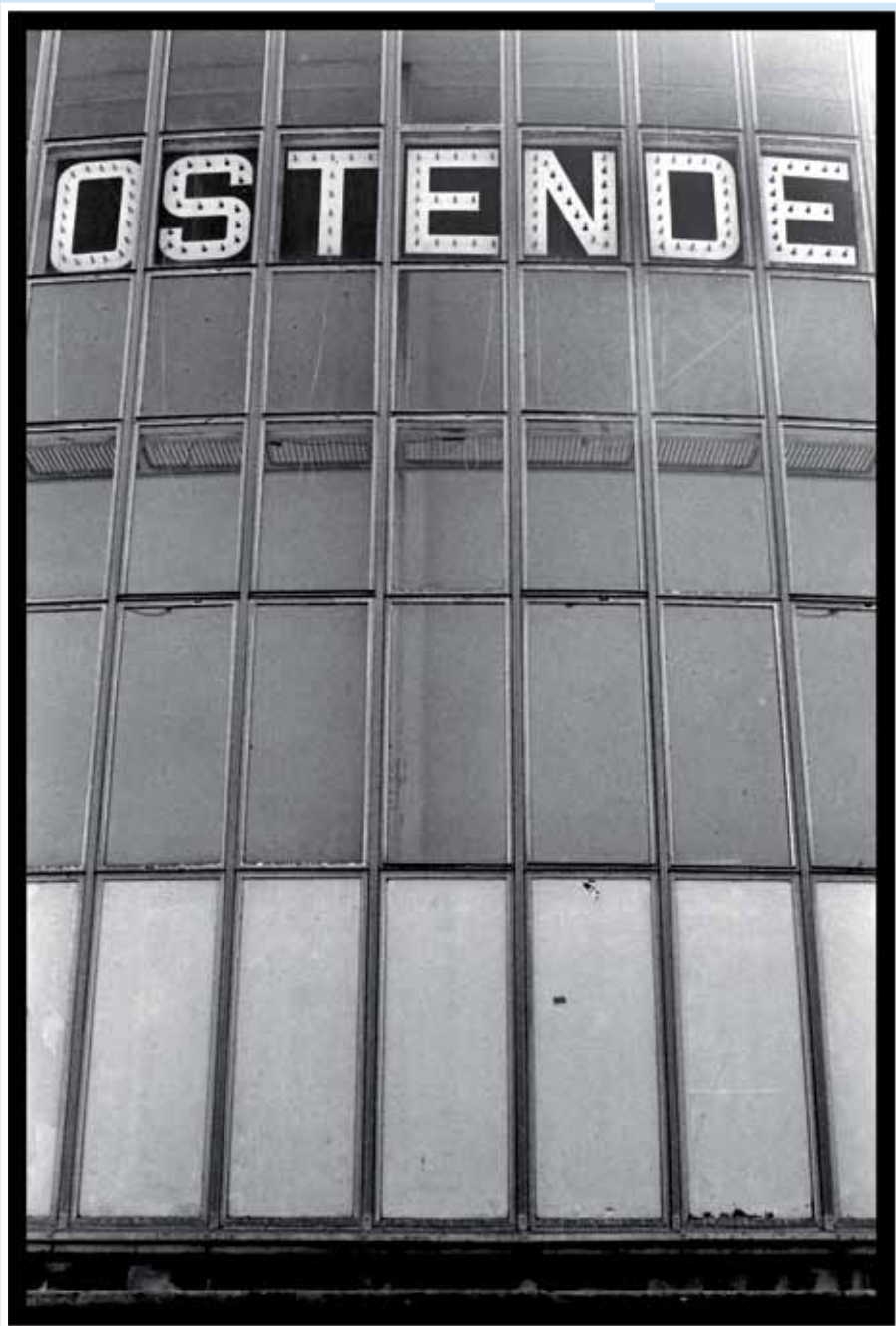
VRIENDEN

OOSTENDE

Nr. **46**

MU.ZEE
COLLECTIE
STAD OOSTENDE

📍 Ostende
foto Jef Van Eynde

jaargang 12 | Driemaandelijks tijdschrift | april - mei - juni 2011

Identificatienummer: P006345

Afgiftekantoor Oostende 1

Verantw. uitgever: Roland Laridon, voorzitter | Kairostraat 54, 8400 Oostende | 059 50 15 98

OOSTENDE

Het culturele hoogjaar 'Oostende Cultuurstad van Vlaanderen 2010' ligt al weer een tijdje achter ons, maar komt opnieuw tot leven in de fototentoonstelling *(ge)zichten* in de Venetiaanse Gaanderijen. Oostendenaar Daniël de Kievith was alomtegenwoordig tijdens de culturele manifestaties van 2010 en nam duizenden foto's. Een groot aantal van die foto's hebt u vast al ontdekt in het boek 'Oostende Cultuurstad van Vlaanderen' dat op 12 februari 2011 aan de Oostendenaar werd geschonken. Samen met de interviews en de literaire teksten van Charlotte Mutsaers, Martin Heylen en Koen Stassijns vormen ze een blijvende herinnering aan 2010.

De belangrijkste doelstelling uit het cultuurbeleidsplan van de Stad is in 2010 alvast gerealiseerd : meer cultuur voor meer mensen. Daarbij hielden we rekening met een aantal randvoorwaarden :

- cultuur moest bij de mensen komen, op de wijken
- de cultuurverenigingen en culturele actoren moesten maximaal betrokken worden
- de mensen moesten zelf kunnen creëren, deelnemen en deelhebben
- zowel 'hoge' als 'mainstreamcultuur' moesten aan bod komen.

En de Oostendenaar heeft deelgenomen ! Hij heeft deelgenomen aan de cultuurmarkten met zijn vereniging, hij heeft massaal foto's ingestuurd voor de digitale fotowedstrijd ZOOM, hij kon zijn creativiteit kwijt in het kunstproject 'lets met bollen', hij kwam luisteren naar de culturele middaggesprekken, hij heeft Ensor geëerd met een bezoek aan de prachtige expo Bij Ensor op bezoek, en met het verorberen van een heerlijk stukje Ensortaart op de verjaardag van de meester ! In de Mars op Oostende dorpelden de deelnemers zich in de Ensoriaanse wereld. Van openingspektakel tot het poëtische slotevenement : het was een cultuurjaar om van te smullen, en dat deden zowat de helft van alle Oostendenaars. Daarmee is de ambitie die de Stad zich stelde met de aanvang van het cultuurjaar ook ingevuld : heel veel mensen bereiken, Oostendenaars die zich voorheen misschien niet echt aangesproken voelen door cul-

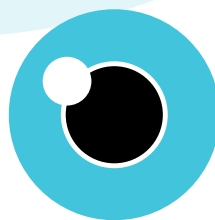
tuur. Ook zo'n 130 verenigingen sloten aan op het cultuurstadprogramma, waaronder de Vrienden Mu.ZEE, collectie stad Oostende, die in 2010 hun twintigjarig bestaan vierden.

Deze vernieuwde aandacht voor cultuur moeten we blijvend vasthouden. Het volgende hoogtepunt komt in 2012 : de opening van het cultuurcentrum De Grote Post. Een cultuurhuis voor de Oostendenaar waar alle verenigingen terecht zullen kunnen voor hun activiteiten en waar we zullen kunnen genieten van de Vlaamse theater- en muziekproducties, in een mooi erfgoedkader. Dit stevige gebouw van architect Eysselinck krijgt immers een grondige renovatie met een hedendaagse nieuwbouw voor de theaterzalen met toneeltoren. Oud en nieuw vullen elkaar aan, versterken elkaar.

Eind 2012 zullen de Oostendse cultuuractoren een evaluatie opmaken van het cultuurbeleidsplan 2008-2013, in voorbereiding van het cultuurplan 2014-2019. We zullen kunnen vaststellen dat we een vernieuwde museumwerking hebben door de verenigde collecties van Stad en Provincie, het Kunstmuseum aan Zee, Mu.ZEE. Een tweede doelstelling was de realisatie van een cultuurcentrum en ook dat project moet eind 2012 zijn voltooid naderen. Cultuurparticipatie, ook een doelstelling uit het cultuurbeleidsplan, kreeg een serieuze boost in 2010 en zindert nog lang daarna door. De verenigingen en cultuuractoren werken meer en meer samen.

Cultuur staat weer op de Oostendse agenda !
En dat stemt mij alvast gelukkig.

Martine Meire
Directeur Cultuur, Bibliotheek en Archief

OOSTENDE CULTUURSTAD

James Ensorherdenking

●●●● op 9 april 2011 om 15.00 uur ●●●●

We nodigen u graag uit voor het huldeconcert door het ensemble 'Homages' met speciaal voor de Ensorherdenking het programma 'Brahms > Berg' met een selectie uit Brahms' Sonate voor klarinet en piano No.2 in Eb, Op.120 (1894), Lieder en Op.63, 84, 86, 105 en Bergs Sieben frühe Lieder (1907), 4 Stücke voor klarinet en piano, Op.5 (1913) en Pianosonate, Op.1 (1908). De uitvoering wordt verzorgd door David

Van Looveren (piano), Wouter Aerts (klarinet) en Valerie Vervoort (sopraan).

Om 16.00 uur is er een bloemlegging aan het graf van James Ensor door Schepen van Cultuur, Nancy Bourgoignie en vertegenwoordigers van verschillende Oostendse socio-culturele organisaties.

Toegang: gratis (zonder reservatie)

➤ KUNSTWANDELING 3 (SLOT):

Langs koninklijke groene lanen en plantsoenen

Ik had onze laatste kunstwandeling willen starten bij een driehoekig groen plantsoentje aan de Chaletstraat, ter hoogte van de Koninklijke Villa. Daar staat, of eigenlijk ligt, normaal een lieflijk, bevallig vrouwenbeeldje, maar door de grootscheepse werkzaamheden aan de trambaan en de omliggende straten is het beeldje verdwenen en tijdelijk vervangen door één grote zandhoop en modderpoel. Wat verlang ik naar de terugkeer van het beeldje!

➤ Jacky De Maeyer

De Koninklijke Villa is een dependance geworden van het BZIO in Mariakerke. Twee beelden zijn er te bewonderen: één van huiskunstenaar Jacky De Maeyer aan de ingang en één van Roland Devolder aan de zeezijde. Dat laatste beeld is een geschenk aan de Oostendenaars van een Luikse mecenas, Jean-Marie Bodson. Sinds 1 maart pronkt het 3,10 meter hoge bronzen beeld vlak bij het koepeltorentje van de Venetiaanse Gaanderijen. Het is goed zichtbaar vanaf de dijk ter hoogte van de Parijsstraat of vanaf het strand, maar nog beter is het om het beeld van nabij te bewonderen, op het domein van de Koninklijke Villa zelf, aan de zeezijde. Die locatie is uitstekend gekozen voor Terug naar zee, een man met een vis in de armen. De Oostendse schilder-beeldhouwer Roland Devolder ziet het beeld als een aanklacht tegen de overbevising en wil met een beschermend gebaar de vis terugdragen naar de zee.

Weer aan de voet van de Koninklijke Villa slaan we linksaf langs de Koningin Astridlaan, waar in het vroegere Koningspark een Japanse tuin is aangelegd, een oase van rust tussen Pasen en begin november. De Japanse naam is Shin-Kai-Tei, diepe zeetuin. Het is een tuin vol oosterse symboliek, met boeddhabeelden, water en groen (bamboe), met zitbankjes om

tijdens het weekend (open van 10-18 uur) en in de zomervakantie elke dag even de toeristische drukte te ontvluchten en te mediteren, over schoonheid en kunst bijvoorbeeld! De Japanse tuin is ingebed in het vroegere Koningspark, waar een pad ons rondleidt langs groen en een kunstwerk van Roger Raveel 'Confrontatie': drie pilaren met daarop telkens een schuin vierkant, dat ook veelvuldig voorkomt in zijn schilderijen. Het symboliseert drie personages die met elkaar in gesprek gaan.

We verlaten het park, gaan rechtsaf en steken de weg over bij het zwembad en de tramhalte. Voordat we links de Koninginnelaan inslaan, gaan we weer even rechtsaf, richting bibliotheek. Daar ligt in een driehoekige vijver het witmarmeren beeld Santa Devota, de beschermvrouwe van de zeelieden. Het stelt een zijdelings liggende vrouw voor, het hoofd achteroverhellend en steunend op de gebogen linkerarm, een werk van het kunstenaarsduo Stefaan en Livia Depuydt-Canestraro.

We keren terug naar de Koninginnelaan, die een volledige renovatie ondergaat, en wandelen richting Pe-

➤ Roland Devolder

tit Paris. Daar steken we de drukke Nieuwpoortse- en Torhoutsesteenweg over en belanden op een promenade met een prachtige (nieuwe) art-nouveaubank, klaterende fonteintjes en aan weerszijden twee charmante, rustige pleintjes: links het Prinses Stefanie- en rechts het Prinses Clementinaplein. Daar staat tussen het groen een buste van koning Leopold II. De twee pleintjes worden omzoomd door een paar fraaie belle-époquehuizen, waardoor we ons in het fin de siècle wanen. Die impressie wordt nog versterkt als we onze wandeling vervolgen langs de Koninginnelaan, met rechts van ons de Prinsenlaan en daarachter de tennisvelden.

Links bevinden zich de Koninklijke Stallingen, in 1903 gebouwd naar een ontwerp van de Noorse architect Knudsen, in opdracht van Leopold II. Het is een hou-

ten gebouw in Vikingstijl met art-nouveaumatieven, met twee poorten die toegang geven tot een grote vierkante binnenplaats. Pas achteraan bevinden zich de eigenlijke stallingen, met aan beide zijden remises. Nu is er een sportcomplex, annex cafetaria in gevestigd. Bij het buitengaan koeren de duiven die zich overal in de houten puntdaken boven de toegangspoorten genesteld hebben.

➤ Roger Raveel

We komen aan het voorlaatste deel van onze wandeling, richting Maria-Hendrikapark, met links het Seruysziekenhuis. Op dit deel van de Koninginnelaan staan in het groene middenplantsoen drie stenen beelden, de enige die nog overgebleven zijn van de oorspronkelijke acht die in 1904 door Jules Lagae (1862-1931) ontworpen waren voor het vooroorlogse Oostendse Postgebouw. Dat stond op dezelfde plaats als het huidige oude Postgebouw dat nu wordt omgevormd tot een cultuurtempel. Drie van de acht beelden hebben de verwoestingen van WO II overleefd en raakten, zwaar beschadigd, in de vergetelheid in een van de stedelijke magazijnen. Tot in 1983 Paul Perneel, een leraar aan de Stedelijke Kunstacademie, ze restaureerde en daarmee in ere herstelde. Het stadsbestuur gaf ze in 1984 een nieuwe plaats op de groene middenberm van de Koninginnelaan. In het eerste beeld, De posterijen en de spoorwegen, stelt Jules Lagae beide voor als een vrouw met een post-

zak en een gevleugeld wiel, gelijk een postduif. Het tweede beeld stelt De telefonie en de telegrafie voor als een vrouw met een luisterhoorn en een apparaat met een morsespoel. In het laatste beeld, De industrie en de handel, draagt de vrouw een mercuriusstaf, een tandwiel en een lamp.

Als we onze wandeling voorzetten en de brug over de Verenigde Natieslaan oversteken, komen we in het Maria-Hendrikapark (aangelegd in 1888-1892 naar een ontwerp van Eduard Keilig), door de Oostendenaars 'het Bosje' genoemd, de tweede groene long in Oostende. In tegenstelling tot het als een 'Hof' aangelegde Leopoldpark waar onze Kunstwandeling 1 begon, heeft 'het Bosje' een wat wildere vegetatie, vandaar de naam. Na de brug slaan we linksaf en wandelen langs het dierenasiel naar de nieuwe watertoren uit 1959-1960, ontworpen door ir. Felix Riesauw (1912-1999), toen de oude watertoren niet langer voldeed

➤ Michael Ray Charles

aan de eisen van de waterdruk in moderne hoogbouw. Iets verder zien we drie conische aluminium beelden: Forever free / The three graces. Hiermee wil kunstenaar Michael Ray Charles de beruchte leden van de Ku-Klux-Klan relativeren, ja zelfs ridiculiseren.

Via de betonnen hangbrug kunnen we terugkeren naar het centrum of tot besluit van onze wandeling nog iets gaan drinken in het 'Laiterietje', een cafetaria-restaurant op het eiland in het grote meer.

Femke Simonis
(Foto's Valère Prinzie)

➤ JAN DE CLERCK IN DE KIJKER

De tweejaarlijkse Kinderkunstwedstrijd van de stad Oostende bestaat al meer dan 40 jaar. Telkens ontvangen 40 kinderen, 10 per reeks, mooie prijzen voor hun kunstwerken.

Het thema is dit jaar de figuur van Jan De Clerck. De wedstrijd draagt daarom ook de titel 'Wie wordt de nieuwe Jan De Clerck?'

Alle leerlingen nemen eraan deel zowel van het Stedelijk Basisonderwijs en Gemeenschapsonderwijs als het Vrij en Buitengewoon Onderwijs. In totaal 3404 leerlingen.

Jan De Clerck is geboren en getogen in Oostende. In 1967 naar aanleiding van de viering van het duizendjarige bestaan van de stad Oostende, werd de kunstenaar uitgeroepen tot één van de vier grootste kunstenaars van de stad Oostende. Zo werd hij in één adem genoemd met James Ensor, Leon Spilliaert en Constant Permeke.

De jury komt samen op 6 en 7 april. De proclamatie heeft plaats op zaterdag 18 juni om 10.00 uur in het stadhuis van Oostende. De bekroonde werken worden ook op dezelfde plaats in de hal van het Stadhuis (kant Mercator, ingang onder de luifel) tentoongesteld.

■ Tentoonstelling

Van 16 augustus 2011 tot en met 30 augustus wordt een tentoonstelling georganiseerd in de exoruimte van de Bibliotheek Kris Lambert. Dit met de bekroonde werken van de leerlingen en met aandacht voor het leven en werk van Jan De Clerck in samenwerking met 'De Vrienden van de kunstenaar'. Die Vereniging schenkt ook een bijzondere prijs aan de eerste laureaat van de kinderkunstwedstrijd.

Deze wedstrijd is een organisatie van de Stad Oos-

tende onder de bevoegdheid van de schepenen van Onderwijs mevrouw Martine Lesaffre en het hoofd van dienst mevrouw Inès Valcke die naar aanleiding van die wedstrijd een interessante brochure heeft samengesteld onder de titel 'Wie wordt de nieuwe Jan De Clerck?'

Voorzitter Vrienden Jan De Clerck
Roland Laridon

Hieronder een artistieke appreciatie door Fr. Edebau, ereconservator van het Museum voor Schone Kunsten van de stad Oostende.

Niettegenstaande een buitengewone diversiteit van techniek en stijl draagt elk werk van Jan De Clerck de stempel van een sterke persoonlijkheid. Zijn belangrijkste verdienste is steeds zichzelf te zijn gebleven. Als tijdgenoot van de grote Vlaamse expressionisten was het verleidelijk in hun zog te varen, zoals zoveel anderen deden. Hij is echter ten enenmale aan hun invloed ontsnapt en is zijn eigen weg gegaan.

In zijn landschappen, marines en stillevens was hij een volbloed impressionist. Het impressionisme van Jan De Clerck bestond echter niet in een slaafse navolging van geijkte formules of procedés. Hij streefde er steeds naar het licht en de atmosfeer op zijn manier weer te geven en hierin is hij een meester gebleken.

Gedreven door zijn innige liefde voor de vissers heeft hij daarenboven in een indrukwekkende reeks tafereelen volkse figuren uitgebeeld met zoveel warmte en genegenheid dat zij boven het anekdotische uitstijgen en een diepmenselijke betekenis verwerven.

OPROEP - OPROEP - OPROEP - OPROEP - OPROEP - OPROEP

Vorig jaar lanceerden wij een oproep onder onze leden om zich als vrijwilliger te melden voor de tentoonstellingen in Mu.ZEE en in de Venetiaanse Gaanderijen.

Graag wil ik ook voor onze zomertentoonstelling 'Wij zijn goed aangekomen! Vakantiekolonies aan de Belgische kust (1887-1980)' een beroep doen op uw medewerking. Bent u af en toe een middag vrij en wilt u een oogje in het zeil houden op onze expo? Wij bieden u een aangename omgeving en een vrijwilligersvergoeding van 30 euro per dagdeel.

➤ Indien u geïnteresseerd bent, kunt u uw naam opgeven aan Nadine Heyman (nadine.heyman@oostende.be of via 059/56.20.16). Het is de bedoeling een informatiemoment te houden voor de geïnteresseerden.

Deze tekst is een bewerking van de feesttoespraak gehouden naar aanleiding van de Algemene Vergadering op 26 februari 2011.

Eén van de vragen die Eric Van Looy naar aanleiding van het programma 'De slimste mens ter wereld' had kunnen stellen is 'Waarom lijdt iemand met het Stendhalsyndroom?'.

↳ Hirschhorn

Wellicht zou Bart De Wever of Bert Kruismans als antwoord gegeven hebben dat het Stendhalsyndroom vernoemd is naar de Franse schrijver Stendhal die in 1817, tijdens een bezoek aan de stad Florence, overvallen werd door de overweldigende schoonheid van die kunststad. Hij werd als het ware duizelig, zijn hart begon sneller te kloppen, hij raakte verward en viel finaal bijna flauw. Over die belevenis verhaalde hij in zijn reisdagboek met als titel 'Rome, Napels en Florence'. Het woord wordt dus gebruikt om aan te duiden dat de mens kan overweldigd worden door de schoonheid van een kunstwerk. Die aanschouwing kan immers onmiddellijke, plotse openbaring betekenen, als een verrassing overkomen die iemand als een bliksemschicht treft. Zoals men zich herinnert, overkomt een dergelijk gevoel ook de hoofdfiguur in de wereldberoemde roman van Proust 'A la recherche du temps perdu'. In zijn levenswerk beschrijft Proust hoe een man, de genaamde Bergotte, in een museum in grenzeloze bewondering kijkt naar 'Het gezicht op Delft' van de beroemde schilder Vermeer.

❖ Grensoverschrijdend ...

Dat gevoel veroorzaakt sowieso een vorm van extase die als het ware grensoverschrijdend werkt. Het overschrijdt de grenzen van het lichaam, de mogelijkheden van de zintuigen, de grenzen van het zuiver stoffelijke van doek en verf, papier, potlood en stift, materie, beitell en moker, pen en papier. Zo is het ef-

fect dat het kunstwerk veroorzaakt, met name van ontroering en extase, van een hogere orde en behoort tot het onstoffelijke dat per definitie de grenzen overstijgt. Kunst immers is de openbaring van het geestelijke en het stoffelijke of zoals Braque het zo fijn formuleerde: 'Kunst is ontroerende geest'. Vincent van Gogh die de dingen van het bestaan wonderlijk aanvoelde zei over het werk van Rembrandt onder andere het volgende: 'De meester Rembrandt gaat zo diep in het mysterie dat hij dingen schildert en tekent waarvoor in geen taal woorden bestaan...'. Er zit zelfs in het onstoffelijke aspect van de kunsten een vorm van gradatie. Zo wordt bijvoorbeeld de muziek beschouwd als de meest transcendente, metafysische, onstoffelijke van alle kunsten. Daarin gevolgd door de poëzie. Ook stellen we vast dat in de loop der tijden de grenzen van iedere kunsttak, die door de klassiekers oorspronkelijk waren vastgelegd (cf. Lessing in zijn beroemd werk 'Laokoon, über die Grenzen der Malerei und Poesie' hierbij verwijzend naar de kunstenaars van de Oudheid en Renaissance) altijd maar weer werden verlegd. Iedere kunst had toen immers haar eigen materie die door eigen wetten werd geregeerd en zo dus met eigen grenzen. Meteen verwijs ik in het licht van die evolutie naar de moderne en avant-gardekunst in casu de happening- en installatiekunst die alle grenzen doorbreekt met sensatie als ultiem effect.

❖ Alles hangt met alles samen ...

In het bestaan is iets altijd het gevolg of het vervolg van iets dat een mens overkomt op een bepaald ogenblik, op een bepaalde plaats, in een bepaalde situatie en context. Dat gegeven schenkt aan de gebeurtenissen een bepaalde betekenis en waarde. De gevolgen ervan kunnen een gedachte, een herinnering, een reflectie, een daad, één of andere akt of schepping zijn. Zo kan een bezoek aan een tentoonstelling of de aanschouwing of het maken, in vogelvlucht, van een tocht in de wereld van de kunst tot heel wat beschouwingen leiden.

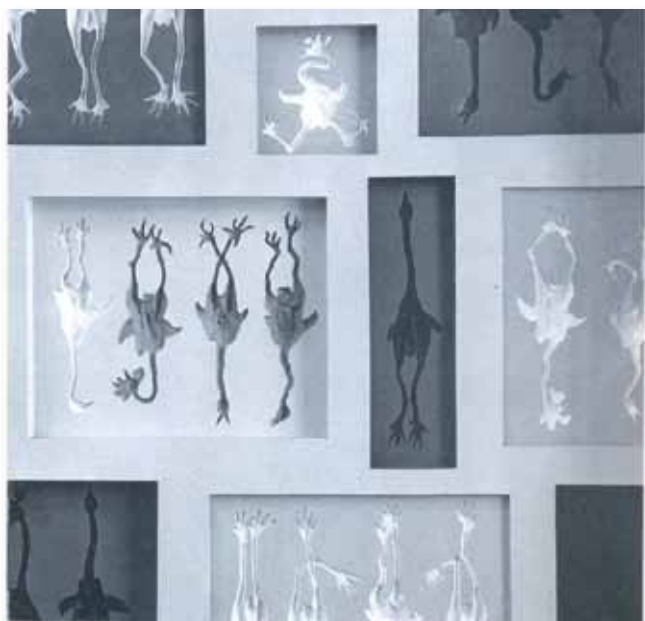
Dit overkwam mij naar aanleiding van de lectuur van drie artikels, een boekfragment en een bezoek aan twee tentoonstellingen. Drie artikels waarvan één verschenen is in een krant over een tentoonstelling van het werk van Thomas Hirschhorn, een tweede verschenen in 'Visionarte', een speciaal nummer over kunst naar aanleiding van de Lineart tentoonstelling in 2010, een derde verschenen in 'Spits' de tegenhanger van 'Metro' in Nederland met name een vraaggesprek afgenomen van Woody Allen. Een fragment uit het boek geschreven door R.M. Rilke'. De aantekeningen van Laurids Malte Brugge'. Een bezoek aan twee tentoonstellingen met name 'Lineart 2010' en 'Public Private Paintings' in Mu.ZEE.

De kop van het dagbladartikel luidde: 'Miljoenen Kunstblikjes zorgen voor ravage in Museum'.

De tekst: 'De miljoenen blikjes die zo'n twee maanden in het Museum Dhondt-Dhaenes in Deurle hebben gelegen, hebben voor een immense ravage gezorgd. Gisteren begon een kuisploeg -met mondkapertjes- aan de opruim van de vuilnisbelt, waar al flink wat ongedierte in rondkruipt. De Zwitserse kunstenaar Thomas Hirschhorn liet de 600 kubieke meter afval twee maanden geleden uitstorten voor zijn werk 'Too Too Much Much', waarmee hij de 'overconsumptie wilde aanklagen'. Enkele dagen nadat de blikjes uitgekierpt waren begonnen ze echter al te stinken en zaten er honderden vliegen in het museum'.

De lectuur van dit artikel deed mij herinneren aan mijn reacties die in de pers verschenen waren naar aanleiding van de toekenning van de 'Europaprijzen voor Schilderkunst van de stad Oostende' door juryleden en aan kunstenaars die er mijns inziens soms een potje van maakten. In het genre van konijnenhokken getimmerd op een doek, geslachte kippenafdrukken in verf, golfplaat, textiel, hout, lood, metalen staven op doek gemonteerd. Tijdens de zeventiger jaren en het begin van de jaren tachtig was ik de overtuiging toegedaan dat de kunst op weg was naar bizarre, buitennissige avonturen en dat het wel eens zeer boeiend zou kunnen worden.

Les Poulets-Adzak

❖ Wat een avontuur !

De geschiedenis van de kunst heeft in de laatste 130 jaren een enorme evolutie, meer nog revolutie gekend. Met als gevolg een indrukwekkende variatie aan verbeelding, uitbeelding, vormgeving en uitdrukking, expressie van emoties, vormgeving aan denkbeelden, strevingen, instincten, dromen, hallucinaties met fantasieën. Tijdens meer dan de helft ervan heb ik op een bewuste wijze met belangstelling, nieuwsgierigheid,

passie en emotie die geschiedenis en evolutie gevolgd die in kunstwerken haar voltooiing en afwerking vindt. Kunst heeft mij altijd geboeid, meer nog gefascineerd, ook omdat kunstwerken als ijsbergen zijn waarvan men bij een eerste aanblik of kennismaking enkel de top ziet. Maar wat er allemaal onder zit of schuilt, al het onzichtbare als de wortelen van een boom, kan men slechts achterhalen na diepe aanschouwing, met andere woorden als men dieper graaft in het leven en bestaan van de schepper enerzijds en de tijd, situatie en context waarin het is ontstaan anderzijds. Hoewel men er ook dient van uit te gaan dat het kunstwerk een volledig op zichzelf staand gegeven is en in se een eigen waarde bezit. Het blijft in ieder geval een complexe geschiedenis.

Vanaf 1870 maken we de bloeiperiode mee van licht en kleur in de verschijningsvormen van onder meer het impressionisme, post-impressionisme, pointillisme, luminisme, orfisme, fauvisme, rayonisme. Van gevoelens, verbeelding en geest in de verschijningsvormen van expressionisme, verisme, symbolisme en surrealisme. In de verschijningsvormen van de abstracte, non-figuratieve kunst zoals daar zijn het kubisme, constructivisme, suprematisme, de stijl.

Na 1940 tot 2000 maken we kennis met onder meer het abstracte expressionisme, cobra, pop-art, arte povera, minimalisme, kinetische kunst, assemblagekunst, dipping art, landart, optische kunst, urban art, contorsionisme, precisionisme (neue Sachlichkeit), Color Field painting, installatiekunst, performatie- en happeningkunst. Verbazingwekkend blijft het avontuur van de kunst zeker !

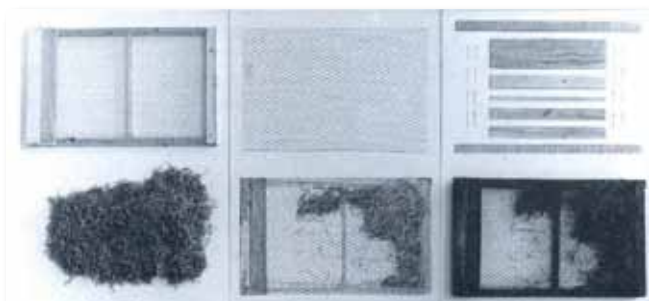
❖ Het Raadsel van de Schoonheid.

Het tweede artikel dat mijn aandacht trok, stond in Visionarte, een nieuw tijdschrift gewijd aan kunst, een kennismakingsnummer verschenen naar aanleiding van Lineart 2010. Ik citeer eruit volgend fragment 'Meteen rijst de vraag wat er over kunst nog te vertellen valt. Veel en tegelijkertijd toch ook weinig. Kunst is en blijft een individueel beleven, met individuele voorkeuren en smaken. Wat voor de één kunst is, zal het voor de ander niet zijn. Zelfs specialisten zijn het er niet over eens wat kunst mag worden genoemd en wat niet... Het zou van verregaande arrogantie getuigen om hier een definitieve omschrijving van het begrip 'kunst' neer te zetten. Kunst moet aanspreken, het moet 'klikken' tussen een kunstwerk en de bewonderaar.'

Door de eeuwen heen, van Socrates en Plato af, over Plotinus en Thomas van Aquino, Kant, Hegel en Schopenhauer tot Croce hebben vele beroemde geesten over kunst en schoonheid geschreven en gefilosofeerd. Ook de esthetica als onderdeel van de filosofie laat zich in met de kunst. Zij geeft een definitie van haar wezen en van haar relaties met de andere takken

van de menselijke bedrijvigheid. In 1790 verscheen de 'Kritiek der Urteilskraft' van Kant. Daarin staat dat : 'Mooi is datgene wat vreugde schenkt zonder vooropgezet idee, zonder belang, als een object van universele vreugde'. Heidegger omschrijft de kunst als de openbaring van het zijn in het bestaan en Jaspers als de figuurlijke uitdrukking van het 'zijn', die het bestaan te boven gaat. Zo zei Goethe het volgende: 'De kunst is een bemiddelaarster van het onuitsprekelijke. Daarom is het een dwaasheid voor haar een bemiddelaar met woorden te willen zijn'. Ten slotte blijft het wijste woord hierover uitgesproken dat van de Duitse schilder Albrecht Dürer : 'Die Schönheit, was das sei, das weiss Ich nicht !'. Mij blijft in ieder geval uit het artikel de zin bij : 'dat tussen mij en het kunstwerk het moet 'klikken' !

Dissections d'un clavier-Etienne

❖ **Verkeerde Redenen om niet van kunst te houden.**

Ik heb heel wat ervaren in mijn jarenlang bezig zijn met kunst. Dat er bijvoorbeeld wel verkeerde redenen zijn om niet van een kunstwerk te houden. Ten eerste dat de meeste mensen in een kunstwerk willen zien wat ze ook graag in de werkelijkheid zien. Dat is een normale voorkeur maar een kunstkenner, die echt open staat uit zichzelf, met een blik vanuit een open raam, niet afgesloten of op zichzelf teruggeworpen, zal spoedig ontdekken dat de schoonheid van een kunstwerk niet werkelijk afhangt van de schoonheid van het onderwerp maar dat er veel meer aan de gang is. Ten tweede dat ook het niet onmiddellijk begrijpen van het kunstwerk geen criterium is, juist omdat een zekere geheimzinnigheid en hermetisme ons kan aanzetten tot een inspanning om het kunstwerk nader te komen. Ten derde dat de mensen nog altijd het kunstwerk willen oordelen op de precieze wijze waarop de kunstenaar de dingen heeft weergegeven. Trouwens bij nadere analyse blijkt dat de kunstenaar wel degelijk zijn redenen had om de uiterlijke verschijning van wat hij zag en beleefde te veranderen. Graag zou ik hier Oscar Wilde willen aanhalen die in zijn 'De Profundis' het volgende schreef : 'De kunst begint daar waar de nabootsing eindigt'. Ten vierde dat de mensen vaak geneigd zijn om conventionele vormen of uitbeeldingen voor de enige juiste te houden. Ten slotte is er geen grotere hinderpaal voor het genieten van een

kunstwerk dan onze onwil om onze vaste gewoonten en vooroordelen te laten varen. De geest fris houden, onze ogen blijvend open houden, is dus de boodschap !

❖ **Kunst anno 2010**

Er is een discours ontstaan die gevoerd wordt door kunst- en cultuurfilosofen en curatoren die met hun theorieën de kunst beheersen. Daardoor is een Babylonische verwarring ontstaan over kunst en kunstenaars en over hun onderlinge verhouding met curatoren, donateurs en conservatoren. Het resultaat van dit alles is dat enkel nog de persoonlijke voorkeur als norm wordt gehanteerd. Zo stellen bepaalde critici, conservators, collectioneers zichzelf voor als goeroes en proberen zo om de kunstscene naar hun hand te zetten. Dit leidt tot toestanden waarbij de provocatie, het buitenissige als het ware als norm wordt verheven. De vraag die daarbij dan rijst is waar de kunst eindigt of begint en waar de grens kan worden getrokken tussen sensatie, show, entertainment en ware, echte kunst. Kunst of wat er voor doorgaat is een gebeuren en vermaak geworden in het spoor van 'Brood en Spelen' of puur amusement. Zij wordt ervaren als iets niet duurzaam, want na de expositie en de act kan alvast alles gesloopt worden. Zo rekent men alvast af met de notie duurzaamheid en zeker eeuwigheid. Kunst als duurzaam monument of gedenkteken, zowel in de figuurlijk als letterlijke betekenis van het woord, is op haar retour. Alles immers is snel verouderd en buiten dienst zodat de levensduur van alles totaal onvoorspelbaar wordt. Kortom kunst is geen vast gegeven meer maar is een variabele geworden binnen een uiterst, zeer snel evoluerende wereld waar politiek, wetenschap economie, sociologie elk hun rol spelen. Zo wilde Mu.ZEE, naar aanleiding van de tentoonstelling PPP, een stand van zaken opmaken van de hedendaagse schilderkunst en samenwerkingsmogelijkheden tussen publieke en privécollecties. Ze stelden daarbij terzelfdertijd vast dat het vandaag de dag zo goed als onmogelijk geworden is een stand van zaken van de hedendaagse schilderkunst op te maken. Met andere woorden de hedendaagse kunst is zo pluriform geworden dat het idee van een ordelijk overzicht een totale illusie is. Kortom niemand gelooft nog vandaag in een overkoepelend verhaal van de kunstgeschiedenis. Vandaar dat het idee van 'avant garde' voor vandaag de dag niet los te denken is van de opvatting dat de crisis van de kunst er is omdat het de kunst is van een algemene crisis.

❖ **Woody Allen en R.M. Rilke**

In verband met de betekenis van de kunst als een schone illusie had ik graag gerefereerd naar een vraaggesprek afgenomen van de beroemde Ameri-

De grenzen van kunst en schoonheid voorbij... wat een avontuur

kaanse regisseur Woody Allen. Hierin zegt hij : 'In mijn film houden alle personages zich vast aan illusies, ze geloven allemaal in iets dat hun bestaan waardevol maakt. Ik wou dat ik ook een paar illusies had die me troost gaven. Dat mijn werk na mijn dood zal voortbestaan, bijvoorbeeld. Maar het lukt me niet daarin te geloven'. Verwijzend naar een uitspraak van Fr. Nietzsche die onder meer verklaarde 'Wir haben die Kunst, damit wir nicht an der Wahrheit zu grunde gehen' staat hij met die visie en gedachte niet alleen.

De beschouwingen gewijd aan de titel van dit artikel zou ik willen afronden met de woorden van de wereldberoemde dichter R.M. Rilke in zijn boek 'De aantekeningen van Malte Laurids Brigge' :

*'Is het mogelijk dat men nog niets werkelijk en belangrijks gezien, erkend of gezegd heeft ?
Ja, dat is mogelijk.'*

*Is het mogelijk dat men, ondanks uitvindingen en vooruitgang, cultuur godsdienst en wereldwijsheid altijd aan de oppervlakte is gebleven ?
Ja, dat is mogelijk.'*

*Is het mogelijk dat men zelfs deze oppervlakte, die toch altijd nog iets is dat men met een ongelooflijk saaie stof heeft overtrokken, zodat ze eruitziet als de salonmeubelen in de zomervakantie ?
Ja, dat is mogelijk.'*

Er valt dus nog heel veel te beleven. De mensheid staat nog voor vele opdrachten en uitdagingen. De kunstenaars zullen moeten blijven scheppen en ons dus blijven verrassen en ontroeren met hun scheppingen.

Roland Laridon
Voorzitter

Algemene vergadering

ALGEMENE VERGADERING MET (NIEUWJAARS)RECEPTIE OP 26 FEBRUARI 2011

Directeur Cultuur Martine Meire verwelkomt 'in stijl' de Vrienden om 10 uur in de Koninklijke Gaanderijen, die dateren van 1906. Net zoals vorig jaar, bij de viering van ons 20-jarig bestaan, zal ook volgend jaar de Algemene Vergadering weer plaatsvinden op deze sfeervolle locatie. Zeker de helft van de inmiddels 286 leden was aanwezig.

Tussen het werkingsverslag 2010 door secretaris Johan Van Roose en het financieel verslag 2010 door penningmeester Joël Nieuwenhuysen worden de Vrienden een eerste maal vergast en verrast door het swingende muzikale duo Tom Callens, tenor- en sopraansaxofoon, en Oostendenaar Mathias Debusschere, contrabas. Zij spelen zowel vrolijke als melancholische jazz (o.a. Les feuilles mortes) van bekende coryfeeën als Louis Armstrong, Sonny Rollins en John Coltrane. Daarna volgt, waarnaar elk jaar weer velen uitkijken: de feesttoespraak van voorzitter Roland Laridon. Dit jaar werden we meegesleept in een boeiend avontuur, voorbij de grenzen van kunst en schoonheid.

Als gastspreker startte gedeputeerde Gunter Pertry met de vraag: "Kunnen kunst en cultuur de wereld redden?" "Nee, maar ze wel mooier maken!" De provincie West-Vlaanderen investeert daarom 12,2 miljoen euro per jaar in cultuur, waarbij wordt gefocust op enkele grote pijlers. Bij cultuurspreiding is het doelpubliek de jeugd, met een muzikaal project als Oelewapper en een samenwerking tussen onderwijs en cultuur.

Het erfgoedbeleid wil de bevolking sensibiliseren en mobiliseren, bijv. met de Open Monumentendagen in september en met restauratiepremies, zoals voor het Postgebouw in Oostende dat wordt omgevormd tot een cultuurtempel. Het kunstenbeleid omvat muziek, theater (Theater aan Zee in Oostende), beeldende kunst, literatuur en bibliotheekwezen. In 2012 draagt de provincie West-Vlaanderen weer bij aan het succes van Beaufort, de vierde editie al van dit kunstevenement. Tot besluit waarschuwt Gunter Pertry voor een te grote besparingsdrang op provinciaal niveau, vanuit de Vlaamse regering.

In haar bezielende en spontane slottoespraak overloopt de enthousiaste en gedreven Nancy Bourgoignie het Oostendse cultuurbeleid sinds haar aantreden als schepen voor cultuur in 2007. Oostende kent een niet te stuiten culturele evolutie, waarin het succes van Oostende Cultuurstad 2010 de kroon spant. Oostende zal ook na 2010 een bruisende cultuurstad blijven, door de inzet van alle cultuurvrijwilligers en de eigenzinnige relatie van de stad met cultuur. De Schepen is terecht trots op die inzet. Ze blijft ernaar streven om met een sterke communicatie en met respect voor elkaar samen te werken en elkaar niet te beconcurreren, met als voorbeeld de symbiose tussen Mu.Zee en de nieuwe cultuurtempel in het Postgebouw.

Na deze inspirerende toespraken kregen de Vrienden een sprankelende receptie aangeboden met verfijnde hapjes, in het vooruitzicht van weer een jaar vol mooie en gevarieerde activiteiten!

Namens de redactie
Femke Simonis

MIJN STENDHALSYNDROOM

Zoals u tijdens de Algemene Vergadering hebt kunnen vernemen uit de feesttoespraak van voorzitter Roland Laridon, waarvan u in dit nummer een bewerking vindt, is het Stendhalsyndroom het gevoel waardoor iemand overvallen wordt bij het aanschouwen van de overweldigende schoonheid van kunst. Het gevoel is zo intens, dat je in verwarring geraakt en uiteindelijk flauwvalt.

Flauwgevallen ben ik nog niet, maar er zijn momenten geweest dat ik wilde dat de tijd bleef stilstaan om me de kans te geven die overweldigende schoonheid in mij op te nemen. Niet alleen de schoonheid van kunst, maar ook van de muziek of van de natuur. Een schoonheid waarbij mijn adem stokte en ik verstijfde als een zuil van zout. Ik wilde dat moment fixeren op mijn netvlies of opslaan in mijn hersenen. Maar de tijd schrijdt onherroepelijk voort en neemt het moment van overweldigende schoonheid met zich mee. De schitterende zonsopgang met de mooiste rood-paarse kleurschakeringen in de strepen aan de hemel; een muziekstuk zo perfect en puur van klank, zoals *Ombra mai fu* van Händel, gezongen door de contratenor Andreas Scholl; een kunstwerk dat je bij het aanschouwen de adem beneemt. Ik denk daarbij zelf aan de verschrikkingen van de oorlog in twee werken: *3 mei 1808* van Goya (1814) in het Prado in Madrid en *Guernica* van Picasso (1937) in het Reina Sofiamuseum, ook in Madrid. Uit de ogen van de te fusilleren man door een Frans executiepeloton spreekt een adembenemende doodsangst. Goya plaatst hem in het volle licht, met zijn witte hemd en gele broek, machteloos, de handen geheven. Ook bij Picasso straalt de doodsangst uit de machteloos geheven handen van onschuldige burgers, slachtoffer van de Spaanse burgeroorlog. Ongenaakbaar en daardoor angstaanjagend is *Het domein van Arnhem* van Magritte (1962) in Brussel: een berg in de vorm van een adelaar, met dreigend gespreide vleugels als bergflanken die een 'unheimisch' gevoel geven: de nietigheid van de mens

tegenover de natuur. En ten slotte, een werk dat me zo melancholisch stemt: *Marine met kielzog* van Spilliaert (1902). De rookpluim van de verdwijnende boot, met het witte kielzog geflankeerd door een donkere zee, het is dromen en bang zijn tegelijk voor wat er achter de horizon schuilgaat.

■ Léon Spilliaert,
'Marine met kielzog'

■ Oproep aan de Vrienden

Met deze voorbeelden vanuit mijn eigen ervaring wil ik u oproepen om de Vrienden te laten delen in uw 'Stendhalsyndroom'. Hebt u ook al de overweldigende schoonheid van kunst ervaren? Beschrijf ons die ervaring en vertel ons wat u erbij voelde: werd u duizelig, ging uw hart sneller kloppen, stokte uw adem, raakte u in verwarring of viel u zelfs flauw, zoals Stendhal? En bij welke kunstwerken bent u overvallen door het Stendhalsyndroom? De Vrienden zullen meegenieten van uw contact met een vorm van overweldigende schoonheid!

Stuur uw ervaring naar de redactie van Pro Luce, per post of per mail:

martine.meire@oostende.be

➤ REIS OP 22 MEI 2011 NAAR ; Emile Verhaeren Museum Sint-Amands en MAS (Museum Aan de Stroom) voor de tentoon- stelling Meesterwerken in het MAS “Vijf eeuwen Beeld in Antwerpen” plus Vaste Collectie

■ Vertrek Visserijschool om 8.15 uur

■ Aankomst Museum E.Verhaeren in Sint-Amands om 10.00 uur.

Hier krijgen wij een rondleiding door de conservator Rik Hemmeryncks.

Emile Verhaeren werd geboren in 1855 in Sint-Amands. Hij behoorde tot de burgerij (zijn vader was een welgesteld handelaar) Zijn opvoeding was in het Frans maar hij spreekt toch dialect met zijn school- en dorpsgenoten. Hij studeert aan de universiteit in Leuven af als advocaat. Maar na twee pleidooien hangt hij zijn toga aan de kapstok. Zijn interesse gaat uit naar literatuur en hij wordt de spilfiguur van de avant-garde in de jaren 1880-1890. Hij besluit zijn leven te wijden aan kunst en literatuur. Hij wordt redacteur van La jeune Belgique en l'Art Moderne. Hij brengt jonge veelbelovende kunstenaars waaronder James Ensor onder de aandacht van het publiek.

■ Middagmaal in Sint Amands: Restaurant “Veenman”

Menu

Tomatensoep

Blanquette de veau met kroketten en groenten

Koffie inbegrepen

Eveneens Inbegrepen:

één consumptie hetzij wijn, bier, water.

■ 15.00 uur aankomst in het MAS Museum aan de stroom in Antwerpen.

De individuele toegangskaarten liggen klaar maar er zijn nog geen gidsen beschikbaar. Zij starten immers pas vanaf juni.

De binneninrichting van het MAS is in handen van de B-architecten die ook ons Postgebouw transformeren tot cultuurcentrum. Zij zullen een woordje uitleg geven. Wij hebben een ingangsticket voor zowel de tentoonstelling Meesterwerken in het MAS “Vijf eeuwen Beeld in Antwerpen” als voor de vaste collectie van het museum. Meesterwerken in het MAS “Vijf eeuwen Beeld in Antwerpen” is een tentoonstelling met medewerking van 3 musea nml het KMSKA , MHKA en Museum Plantin-Moretus, Prentenkabinet. De tentoonstelling confronteert werk van o.a. Luc Tuymans en Jan Fabre met oude meesters als Rubens en Van Eyck. Er is een Brasserie in het Museum.

■ Vertrek rond 18.00 uur

Prijs per persoon:58 Euro

In te schrijven tot 10 mei 2011

Sonja Geeraerts
reisleider

➤ Valère Prinzie

↘ TENTOONSTELLING

"STRANDMEUBILAIR VROEGER EN NU IN BEELD"

De strandrecreatie en het baden in zee ontstond in het begin van de 19e eeuw. Gepaard met strandrecreatie en het baden, en met de wijziging van de levensgewoonten en zeden, ontwikkelde zich het strandmeubilair.

De introductie van de badkar ofte "badmachine", naar het Engels "bathing machine", bracht een hele ontwikkeling van de bezetting van het strand met zich. Vanuit deze 'badcabine' die met paard op het strand tot in het water werd getrokken, evolueerde het strandmeubilair tot de hedendaagse plasticen lig-zit zetel met schuimmatras.

De tentoonstelling brengt een beeld van deze ontwikkeling en bezetting van het strand van Oostende.

In het Oostends Historisch Museum
Langestraat 69 Oostende

Van 11 juni tot 15 september 2011

Dagelijks uitgezonderd dinsdag
Van 10.00-12.00 en 14.00-17.00 uur

De tentoonstelling is een organisatie van de Koninklijke Heem- en Geschiedkundige Kring De Plate Oostende.

Atelierbezoek

↘ MIA MOREAUX

Beeldhouwster en schilderes MIA Moreaux zal ons ontvangen in haar ateliers in Roksem, Eernegemsestraat 120 op 7 mei 2011. Wij verwachten u ter plaatse om 14.30 uur (eigen vervoer).

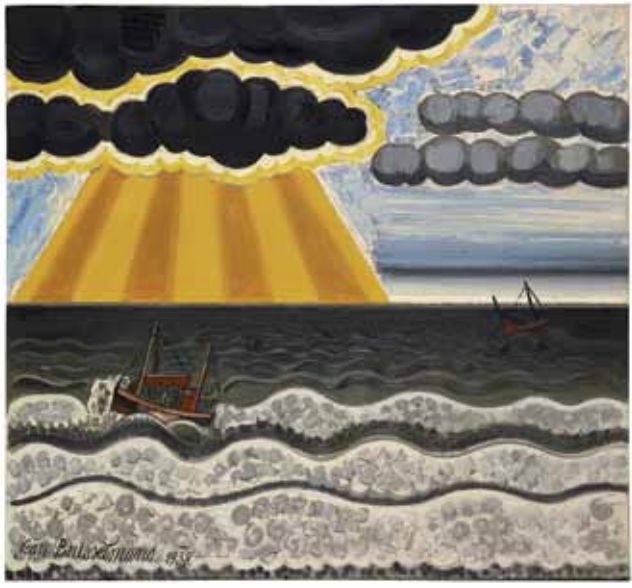
De kunstenaar, die lid is van onze vriendenkring, zal ons ontvangen op haar eigen vriendelijke en spontane manier in haar prachtig domein. Terwijl zij ons een woordje uitleg verschaft over haar leven en haar carrière krijgen wij een drankje aangeboden. Daarna zal zij ons persoonlijk rondleiden in haar schilder-, beeldhouw- en buitenatelier. Haar beelden staan verspreid in een tuin die in mei op zijn mooist is. Het effect is dan ook stralend en hopelijk de zon op dat moment ook.

De deelname is gratis.

↘ Mia Moreaux
'Met veel liefde bewaarde hij de zon voor haar'

↘ TENTOONSTELLING : THE RESPONSIVE SUBJECT

↘ Jean Brusselmans,
Het onweder, 1938. Collectie Mu.ZEE, Oostende.
Foto : Steven Decroos. ©SABAM 2011

Jean Brusselmans in Mu.ZEE : 09.04 - 04.09.2011
Vanaf april tot eind augustus 2011 wordt Jean Brusselmans tentoongesteld in Mu.ZEE te Oostende. Dit is de eerste solotentoonstelling in dertig jaar tijd. Het vroegere werk van Jean Brusselmans werd vooral gekenmerkt door zowel het realisme als het impressionisme, ook het fauvisme was nooit ver weg in zijn

werk. Jean Brusselmans wilde niet onder de noemer 'expressionist' gevat worden en toch vertoont hij enige verwantschap met de expressionisten uit zijn tijd. Dit uit zich in het constructivisme van de platgedrukte vormen, die hij gestileerd tot geometrisch op het doek aanbrengt en in het gebruik van heldere, felle kleuren. Brusselmans' persoonlijke stijl zal vele kunstenaars na 1945, waaronder Roger Raveel, sterk aanspreken.

Deze tentoonstelling is geen retrospectieve maar legt vooral het accent op de avant-gardejaren, meer bepaald de tweede helft van de jaren 1920 en de jaren 1930, met ruime aandacht voor zijn tekeningen. Vanaf de jaren 1930 ontwikkelde hij echter zijn eigen stijl, en het is net die periode 1930-1940 die Mu.ZEE in Oostende tentoonstelt. De verhaallijnen worden via enkele sleutelwerken uitgezet. De keuze van deze sleutelwerken werd ingegeven door de manier waarop Jean Brusselmans de geschilderde werkelijkheid wist weer te geven.

De expo loopt van 09 april 2011 tot 04 september 2011 in Mu.ZEE, Romestraat 11, 8400 Oostende. Telkens van 10.00 tot 18.00 uur. Op maandag is Mu.ZEE gesloten.

De Vrienden Mu.ZEE, collectie stad Oostende, hebben gratis toegang tot Mu.ZEE.

Wij nodigen u graag uit voor een begeleid bezoek aan de expo Jean Brusselmans op donderdag 16 juni om 16.00 uur. Deelname kost 5 euro (via overschrijving). Meld uw deelname bij Johan Van Roose (johan.van-roose@west-vlaanderen.be).

 Wij gedenken

† Op 3 maart 2011 overleed mevrouw Simone Maes, echtgenote van de heer Jean-Pierre Falise, voorzitter van de Koninklijke Heem- en Geschiedkundige Kring De Plate.

† Wij vernamen het overlijden van de heer André Porta.

Aan de families bieden wij onze oprechte deelneming aan.

Werkingsverslag 2010:

■ Onze vorige algemene vergadering, de 20ste statutaire, vond plaats onder grote belangstelling op zaterdag 27 februari in de Koninklijke Gaanderijen.

■ De Raad van Bestuur kwam daarna vijfmaal samen op 4 maart, 6 mei, 9 september, 8 november en 13 januari.

■ Onze vereniging organiseerde en bereidde ook tal van manifestaties voor:

■ Op 20 en 21 maart: tweedaagse reis naar Amsterdam en Amstelveen met bezoek aan drie musea: de Hermitage Amsterdam, het Cobramuseum en – als onverwachte fantastische afsluiter – het Jan van der Togtmuseum o.l.v. Sonja Geeraerts.

■ Op 17 april: geleid bezoek aan de expo Maurice Boel "Leven en Werk" in de Venetiaanse Gaanderijen in aanwezigheid van kunstenares en weduwe van de kunstenaar, Opie Boel.

■ Op 8 mei: geleid bezoek aan de tentoonstelling "Bij Ensor op bezoek" in Mu.ZEE.

■ Op 9 juli: geleid bezoek aan de expo "Tram in zicht" in de Venetiaanse Gaanderijen met aansluitend onze garden receptie onder een stralende hemel.

■ Op 2 september: colloquium en opening van de tentoonstelling "James Ensor, het Boek en de Questionnaire de Proust" in de Bibliotheek Kris Lambert met als sprekers Xavier Tricot, Phillip Van den Bossche, Jean Plasschaert en onze voorzitter.

■ Op 26 september: reis naar Rotterdam met bezoek aan de Kunsthal voor de tentoonstelling Edvard Munch en een busronddrit door de stad m.b.t de prachtige architectuur van deze moderne stad o.l.v. Sonja Geeraerts.

■ Op 20 november: reis naar Villeneuve D'Ascq en Lille met bezoek aan het nieuwe museum: "Lam Lille Métropole d'Art Moderne, d'Art contemporain et d'Art brut" en bezoek aan de stad Lille o.l.v. Sonja Geeraerts.

■ Op 27 november: bijzondere statutaire vergadering en opening van onze collectiepresentatie "20 jaar werken voor kunst" in Mu.ZEE. Op deze dag werden niet alleen drie bestuursleden herverkozen maar ook een nieuw bestuurslid verkozen nl. mevr. Femke Simonis. Ook een bronzen exemplaar van het kunstwerk "Floating" van Yves Velter werd aan Mu.ZEE geschonken.

■ Samen met UPV en "De vrienden Mu.ZEE, collectie West Vlaanderen" organiseerden we de volgende voordrachten:

■ 7 maart: "Ensor in de Antwerpse collectie" door Hedwig Todts, conservator MSK Antwerpen.

■ 23 mei: voordracht in de reeks "Ensor terug thuis" door Cathérine Verleysen, wetenschappelijk medewerker MSK Gent.

■ 10 oktober: voordracht "Jean Jacques Gaillard op bezoek bij Ensor" door zijn dochter

■ 19 december: voordracht "De Literaire Wereld bezoekt Ensor" door onze voorzitter Roland Laridon.

Al deze voordrachten vonden plaats in Mu.ZEE.

■ Een nieuwe folder van deze vereniging werd aangemaakt met op de cover een kunstfoto gemaakt door Michel Maes.

■ De Vrienden legden bloemen neer:

- op 10 april n.a.v. de Ensorhulde
- op 9 oktober n.a.v. Jan De Clerckhulde

■ Al deze manifestaties werden aangekondigd in onze nieuwsbrief "Pro Luce" die in 2010 viermaal verscheen en al deze nummers werden voorbereid door onze redactieraad. Er hadden vier redactievergaderingen plaats.

■ In 2010 overleden de leden mevr. Mireille Ketelers echtgenote van Eric Wildemeersch en mevr. Roza Bruyse echtgenote van Roger Timmermans.

■ Ons ledenbestand blijft verder aangroeien, nl. 286 in 2010. Sinds heel lang werden de lidmaatschapsbijdragen niet meer aangepast. Om de vaste uitgaven zoals de druk- en verzendingskosten van ons ledenblad "Pro Luce", de kosten voor de Algemene Vergadering met receptie en de eigen manifestaties echter te kunnen blijven betalen, besliste de Raad van Bestuur om de bijdragen voor 2011 gevoelig aan te passen. De lidgelden bedragen nu: 15 euro voor de jeugd tot 22 jaar, 28 euro voor een individueel lid, een gezin- of samenlevingstarief bedraagt 45 euro, steunende leden betalen 50 euro en sponseren kan al vanaf 150 euro.

■ Tot slot zou ik graag ook iedereen bedanken die in 2010 op de één of andere manier zijn of haar steentje bijdroeg tot de bloei en groei voor onze vriendenkring. We zullen alvast ook in 2011 een boeiend en veelzijdig programma aanbieden.

➤ OOSTENDE: (GE)ZICHTEN

Fototentoonstelling Daniël de Kievith en Jef Van Eynde Van zaterdag 02 april tot en met zondag 15 mei 2011

Oostende: (ge) zichten is een dubbelfototentoonstelling die je een beeld geeft van wat Oostende is en was.

Daniël de Kievith selecteerde zijn beste foto's van 'Oostende Cultuurstad van Vlaanderen 2010'. Dankzij deze selectie kunnen we nog even nagenieten van ons fantastisch cultuurjaar. Deze Oostendse fotograaf laat je tevens meegenieten van wat we (niet) zien in onze Stad aan Zee.

Jef Van Eynde toont een reeks van 120 zwart-wit foto's met een melancholische, nostalgische blik op Oostende. De beelden bevatten verwijzingen naar Ensor, die

de fotograaf zelf graag met Spilliaertogen bekijkt. De foto's weerspiegelen als het ware de transformatie van Oostende over de voorbije tien jaar. Voortbouwend op zijn gevoel, interpreteert hij de beelden op zijn eigen, unieke manier. De dialoog tussen fotograaf en werkelijkheid, leidt tot authentieke foto's.

Beide selecties zijn te bezichtigen in de tentoonstelling Oostende: (ge)zichten in de Venetiaanse Gaanderijen. De toegang tot de tentoonstelling is gratis.

Openingstijden:

Op donderdag, vrijdag, zaterdag en zondag van 14.00 tot 17.00 uur.

Op zondag van 10.00 tot 12.00 uur en van 14.00 tot 17.00 uur. De tentoonstelling is tijdens de paasvakantie dagelijks toegankelijk

Venetiaanse Gaanderijen, Hoek Zeedijk / Parijsstraat, 8400 Oostende

Organisatie: dienst Cultuur stad Oostende

Oostende: [ge]zichten

FOTO TENTOONSTELLING Daniël de Kievith en Jef Van Eynde

02 april
tot en met
15 mei
2011

TOEGANG
GRATIS

Venetiaanse Gaanderijen, hoek Zeedijk / Parijsstraat, Oostende

MEER INFO dienst Cultuur | T 059 56 20 16 | cultuur@oostende.be | www.oostendecultuurstad.be

Oostende: [ge]zichten

FOTO TENTOONSTELLING Daniël de Kievith en Jef Van Eynde

02 april
tot en met
15 mei
2011

TOEGANG
GRATIS

Venetiaanse Gaanderijen, hoek Zeedijk / Parijsstraat, Oostende

MEER INFO dienst Cultuur | T 059 56 20 16 | cultuur@oostende.be | www.oostendecultuurstad.be

PRO LUCE

Jeugd (tot 22 jaar): 15 euro
Individueel lid : 28 euro
Gezin, samenlevingstarief : 45 euro
Steunend lid : 50 euro
Sponsor : 150 euro
Inlichtingen bij de penningmeester Joël Nieuwenhuyse
(tel. 059/80.30.61)

Redactieraad: Roland Laridon (voorzitter), Martine Meire (redactiesecretaris), Sonja Geeraerts, René Maes, Femke Simonis, Willy Bosschem, Valère Prinzie.

Alle medewerkers zijn verantwoordelijk voor de door hen getekende bijdrage.

Logo en emblemata : Willy Bosschem
Druk : Lowyck, Archimedesstraat 53, 8400 Oostende
T 059 33 33 99, info@lowyck.com
Fotoverantwoording : Valère Prinzie

Statuten gepubliceerd in de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad van 26 juli 1990 (Nr. 11538) en aangepast in het nr. van 15 juli 1999 (Nr. 10699), gewijzigd in het kader van de wet op de v.z.w.'s op 15 januari 2005, gewijzigd op 21 februari 2009 (Nr.11533).

Deze vereniging is aangesloten bij de "Federatie van Vrienden der Musea van België" en bij de "Cultuurraad Oostende".

Maatschappelijke zetel: p.a. Roland Laridon,
Kairostraat 54, 8400 Oostende

Secretariaat : Johan Van Roose,
Kabeljauwstraat 5, 8460 Oudenburg

Reisleiding : Sonja Delanghe-Geeraerts I T: 059 43 02 55
sonjageeraerts@hotmail.com
jnieuwenhuyse@hotmail.com

Bankrelatie : 001-2090833-74
Vrienden Mu.ZEE collectie stad Oostende
p.a. Albatrosstraat 10, 8400 Oostende.

Oostende
Jef Van Eynde

De tentoonstelling : Oostende (ge)zichten toont werk van fotograaf Jef Van Eynde van de afgelopen tien jaar. Met zijn fototoestel in de hand struinde hij in de verste uithoeken van Oostende en legde het rauwe, maar tegelijk poëtische aspect van onze Stad vast. Een selectie van zijn rijke collectie presenteert hij in het fotoboek 'Oostende'.

Venetiaanse Gaanderijen-Zeedijk Oostende

Savaria
RESTAURANT

lowyck
& pluspoint
drukkerijen